

Sygn. akt IV U 246/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania Z. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 29 stycznia 2015 r. Nr (...) - (...)

w sprawie Z. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 246/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 29 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił Z. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 grudnia 2014r. wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska ubezpieczony wskazał, że decyzja organu rentowego została oparta na błędnym ustaleniu stanu faktycznego ,tj. przyjęciu że stopień naruszenia sprawności jego organizmu nie skutkuje orzeczeniem częściowej niezdolności do pracy. Wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych z zakresu neurologii, diabetologii i okulistyki dla ustalenia stanu jego zdrowia i wskazania, czy nie powoduje on częściowej niezdolności do pracy. Ponadto wskazał, że od 24 lat przebywał na rencie i wówczas komisja lekarska ZUS nie miała wątpliwości co do tego, że jest on częściowo niezdolny do pracy (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 21 stycznia 2015r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. M. do 30 listopada 2014r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 2 grudnia 2011r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 30 listopada 2014r. k.187 akt rentowych). W dniu 10 listopada 2014r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.228 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 16 grudnia 2014r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 16 grudnia 2014r. k.231 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 21 stycznia 2015r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.18 akt dokumentacji lekarskiej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 21 stycznia 2015r. k.233 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 29 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 29 stycznia 2015r. k.234 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 54 lata i wykształcenie zawodowe – mechanik samochodowy. Od 1 września 1976r. do 11 sierpnia 1990r. ubezpieczony pracował jako mechanik samochodowy w Spółdzielni (...) w S. Oddział w S. (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 19 lipca 1990r. k.7 akt rentowych i zaświadczenie w/w Spółdzielni o rozwiązaniu umowy o pracę z ubezpieczonym k.11 akt rentowych). Od 12 sierpnia 1990r. ubezpieczony był uprawniony do renty inwalidzkiej, a następnie renty z tytułu niezdolności do pracy (pierwsza decyzja o przyznaniu renty z 27 września 1990r. k.12 akt rentowych). W okresie od 22 lipca 1999r. do 22 stycznia 2000r. ubezpieczony uprawniony był do renty szkoleniowej (decyzja z 6 sierpnia 1999r. o przyznaniu renty szkoleniowej k.29-30 akt rentowych). Z uwagi na brak właściwych ofert szkoleniowych ubezpieczony nie został przekwalifikowany do innego zawodu (informacja Powiatowego Urzędu Pracy w S. z 20 grudnia 1999r. k.31 akt akt rentowych) i od 22 stycznia 2000r. był uprawniony do dalszej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 22 maja 2001r. o ustaleniu prawa do renty na okres od 22 stycznia 2000r. do 31 sierpnia 2003r. k.42-43 akt rentowych). Prawo ubezpieczonego do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy było przedłużane na dalsze okresy, aż do 30 listopada 2014r. W 2006r. ubezpieczony podjął zatrudnienie w Przedsiębiorstwie Handlowo-Usługowym (...) w Kosowie L. na stanowisku sklepowego (zaświadczenie z 12 stycznia 2007r. k.90 akt rentowych). Zatrudnienie to ubezpieczony kontynuował w kolejnych latach (zaświadczenie z 15 lutego 2008r. - data wpływu do ZUS - k.104 akt rentowych, zaświadczenie z 20 lutego 2009r. k.134 akt rentowych, zaświadczenie z 30 stycznia 2010r. k.158 akt rentowych, zaświadczenie z 31 marca 2011r. k.175 akt rentowych, zaświadczenie z 28 lutego 2012r. k.189 akt rentowych). W firmie (...) ubezpieczony pracował w wymiarze $\frac{3}{4}$ etatu. Wykonywał obowiązki sprzedawcy na stacji paliw. Zatrudnienie to trwało do 30 kwietnia 2012r. (zaświadczenie z 20 marca 2013r. k.200 akt rentowych). Od 1 maja 2013r. pracodawcą ubezpieczonego jest (...) Spółka Jawna w Z.. Zmiana pracodawcy nastąpiła na skutek sprzedaży przedsiębiorstwa. Od 1 maja 2012r. ubezpieczony zatrudniony został w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku sprzedawcy na stacji paliw, pracę swoją wykonuje w Kosowie L. (zaświadczenie z 4 lutego 2013r. k.201 akt rentowych, zaświadczenie z 28 lutego 2013r. k.211 akt rentowych). Praca sprzedawcy łączy elementy pracy umysłowej z pracą fizyczną. Do czynności fizycznych wykonywanych przez ubezpieczonego należy wykładanie towarów sprzedawanych na stacji paliw – słodyczy, akcesoriów samochodowych – płynów, olejów. Jeżeli jest taka potrzeba ubezpieczony pomaga klientom w tankowaniu paliwa (wywiad zawodowy z 12 listopada 2014r. k.1-2 tom dokumentacji lekarskiej, wyjaśnienia ubezpieczonego k.28v – nagranie od minuty 1 do 9).

Ubezpieczony cierpi na cukrzycę typu 1 leczoną metodą intensywnej insulinoterapii za pomocą wielokrotnych wstrzyknięć i doustnymi lekami hypoglikemizującymi, a ponadto na polineuropatię cukrzycową, zespół cieśni nadgarstka obustronny, retinopatię cukrzycową prostą, upośledzenie widzenia oka prawego średniego stopnia i nadwzroczność obu oczu. Badanie okulistyczne ubezpieczonego wykazuje dość dobrą ostrość wzroku oka prawego do dali i bliży oraz bardzo dobrą oka lewego w okularach. Na dnie oczu widoczny jest obraz retinopatii cukrzycowej

prostej (krwotoczki i wysięki). Taki stan narządu wzroku ubezpieczonego nie sprowadza niezdolności do pracy, konieczna jest natomiast dalsza okresowa kontrola okulistyczna i monitorowanie zmian na dnie oka. Ubezpieczony jest leczony neurologicznie z powodu polineuropatii ruchowo-czuciowej w przebiegu cukrzycy. Badanie neurologiczne nie wykazuje objawów ogniskowego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, a badanie części obwodowej układu nerwowego wykazuje zaburzenia jego funkcji w następstwie rozpoznanej polineuropatii. Dysfunkcja części obwodowej układu nerwowego w obecnym stadium zaawansowania (uszkodzenie nerwów pośrodkowych obustronne oraz obniżenie częstotliwości fali F we włóknach ruchowych nerwu strzałkowego głębokiego lewego) nie powoduje ograniczenia funkcji organizmu w stopniu powodującym niezdolność do pracy. Podstawowe schorzenie ubezpieczonego ,tj. cukrzyca typu 1 została rozpoznana u ubezpieczonego w 1987r. W dotychczasowym przebiegu choroby nie było ostrych incydentów (znaczących hypo bądź hiperglikemii) wymagających interwencji pomocy doraźnej lub hospitalizacji. Przebieg schorzenia jest dość stabilny, pomimo występowania niedocukrzeń o lekkim przebiegu, które są prawidłowo odczuwane, związane ze stosowaniem intensywnej insulinoterapii i które należą do obrazu choroby. Stwierdzone powikłania przewlekłe pod postacią polineuropatii cukrzycowej naruszają sprawność organizmu ubezpieczonego, ale nie upośledzają jego funkcji w stopniu sprowadzającym długotrwałą niezdolność do pracy w rozumieniu rentowym. Z powodu cukrzycy leczonej metodą intensywnej insulinoterapii ubezpieczony ma obniżoną zdolność do wykonywania pracy w porównaniu do osób zdrowych, ale przebieg tego schorzenia w obecnym stadium zaawansowania nie powoduje u ubezpieczonego niezdolności do pracy. Schorzenie podstawowe czyli cukrzyca oraz schorzenia jej towarzyszące ,tj. schorzenie narządu wzroku pod postacią retinopatii cukrzycowej prostej oraz dysfunkcje neurologiczne pod postacią polineuropatii cukrzycowej nie upośledzają sprawności organizmu ubezpieczonego w stopniu uniemożliwiającym mu wykonywanie dalszej pracy (opinia biegłych z zakresu diabetologii, neurologii i okulistyki k.8-11 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego Z. M. okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego jest osobą częściowo lub całkowicie niezdolną do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych z zakresu diabetologii, neurologii i okulistyki dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony nie jest osobą niezdolną do pracy. Biegli rozpoznali u ubezpieczonego schorzenie podstawowe pod postacią cukrzycy typu 1 leczonej metodą intensywnej insulinoterapii oraz schorzenia dotyczące narządu wzroku i schorzenie neurologiczne, które rozwinęły się jako następstwo podstawowej choroby ubezpieczonego. Biegli zgodnie stwierdzili, że schorzenia, na które cierpi ubezpieczony upośledzają funkcjonowanie jego organizmu, ale nie w stopniu, który sprowadzałby u ubezpieczonego niezdolność do pracy. Z uwagi na przewlekły charakter schorzenia, na które cierpi ubezpieczony oraz schorzenia towarzyszące ubezpieczony powinien pozostawać pod stałą opieką lekarską oraz kontynuować leczenie farmakologiczne.

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie. Biegli, którzy zbadali ubezpieczonego i wydali opinię są specjalistami z zakresu schorzeń, na które cierpi ubezpieczony, a obok wyników badań przeprowadzonych na potrzeby opinii biegli dysponowali również dokumentacją medyczną z dotychczasowego leczenia ubezpieczonego i wynikami badań diagnostycznych. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona. Należy podkreślić, że w swojej opinii biegli odnosili się do pracy, którą ubezpieczony wykonuje ,tj. pracy sprzedawcy na stacji paliw, choć odnotowali również zawód wyuczony ubezpieczonego – mechanik samochodowy (vide: orzeczenie lekarskie na k.10 akt sprawy). W ocenie Sądu uzasadnione jest odnoszenie się – w ramach ustaleń co do niezdolności do pracy w rozumieniu rentowym – do aktualnie wykonywanego przez ubezpieczonego zawodu sprzedawcy. Nie jest to zawód wyuczony ubezpieczonego (mechanika samochodowego, który wykonywał tylko do 29. roku życia z uwagi na zachorowanie na cukrzycę), ale zważywszy na fakt, że pracę sprzedawcy ubezpieczony wykonuje już przez blisko 10 lat uzasadnione jest stwierdzenie, że na skutek faktycznie wykonywanej pracy doszło do przekwalifikowania się ubezpieczonego, co nie udało się kilka lat wcześniej, kiedy ubezpieczony pobierał rentę szkoleniową (vide: wcześniejsze ustalenia faktyczne). Z ustaleń Sądu wynika, że w pracy sprzedawcy wykonywanej przez ubezpieczonego występują elementy zarówno pracy umysłowej, jak i pracy fizycznej, ale te ostatnie nie są na tyle ciężkie (ustawianie towaru), aby nie mogły być wykonywane przez ubezpieczonego, przy istniejących u niego dysfunkcjach związanych z chorobą (vide: wywiad zawodowy na k.1-2 akt rentowych tom dokumentacji lekarskiej i wyjaśnienia ubezpieczonego k.28v akt sprawy). W tych okolicznościach nie zachodzą przesłanki do uznania ubezpieczonego za osobę niezdolną do pracy w stopniu tak częściowym, jak i całkowitym w rozumieniu przytoczonych wyżej definicji ustawowych.

Wskazać należy, że ubezpieczony zakwestionował ustalenia biegłych i wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych, ale Sąd nie przychylił się do tego wniosku. Ubezpieczony nie zgłosił umotywowanych zastrzeżeń do opinii biegłych, a samo niezadowolenie strony z ustaleń biegłych nie jest podstawą wywołania opinii innych biegłych. Ubezpieczony podniósł, że biegły neurolog nie stwierdził u niego zaburzenia układu nerwowego. Stwierdzenie to nie odpowiada prawdzie. W treści opinii (na k.11 akt sprawy) biegli odnotowali – w części poświęconej schorzeniom neurologicznym, że w następstwie rozpoznanej u ubezpieczonego polineuropatii w przebiegu cukrzycy występują u ubezpieczonego zaburzenia funkcji obwodowej układu nerwowego, ale stadium zaawansowania tych dysfunkcji nie powoduje u ubezpieczonego niezdolności do pracy. Z kolei na k.10 akt sprawy (w orzeczeniu lekarskim) wskazano na wynik badania (...) wykazujący obustronne uszkodzenie u ubezpieczonego nerwów pośrodkowych kończyn górnych oraz nerwu strzałkowego lewego. Okoliczności te zostały zatem uwzględnione przez biegłych i ocenione w kontekście możliwości wykonywania przez ubezpieczonego pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.